

РЕШЕНИЕ

Номер 133

21.08.2020 г.

Град Велико Търново

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд – Велико Търново

Първи наказателен състав

На 03.08.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател:	КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА
Членове:	КРАСЕН ГЕОРГИЕВ ПЛАМЕН ПОПОВ

Секретар: ВАНЯ Г. ЧАНТОВА

Прокурор: Светослав Калчев Калчев (АП-Велико Търново)

като разгледа докладваното от КРАСЕН ГЕОРГИЕВ Наказателно дело за възобновяване № 20204000600219 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по искане на осъдената С. П. П. , чрез упълномощения ѝ защитник адв.П. А. Т. от САК за възобновяване на ВНОХД № 211/2019год. по описа на Окръжен съд-гр.Велико Търново /НОХД № 2136/2017год. по описа на Районен съд гр.Велико Търново/.

С искането е заявено основание за възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 от НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от НПК.

Във връзка с оплакването за допуснатото съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.1 от НПК се твърди, че двете редовни съдебни инстанции са допуснали нарушения на закона, които намират израз в прилагането на разпоредбата на чл.286 ал.1 от НК. Излагат се съображения, че създадената доказателствена основа не подкрепя извода за осъществен състав на престъпление по чл.286 ал.1 от НК, тъй като е останал недоказан елемента от фактическия състав на престъплението, свързан с изискуемото знание у

дееца, че посоченото от него лице е невинно, а липсата на такова знание е равносилна на липсата на умисъл, което лишава състава на престъплението по чл.286 ал.1 от НК от един от съществения му елементи.

Във връзка с оплакването за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК се твърди, че развитието на наказателното производство срещу С. П. пред редовните съдебни инстанции, е съпроводено и от редица допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които очертават известна връзка с допуснатото нарушение по чл.348 ал.1 т.1 от НПК. Твърди се, че допуснатите съществени процесуални нарушения са свързани със събирането на доказателствата и последващата им оценка, като са нарушени изискванията на разпоредбите на чл.13 и чл.14 от НПК, както и нормата на чл.107 ал.5 от НПК. Излагат се доводи, че районният съд е разпитал адвокатите В. и Д. като свидетели, като в производството по делото както пред първата, така и пред въззивната инстанция не е бил поставен, а съответно липсват следи от разглеждането на въпроса за възможно нарушаване на адвокатската тайна при разпитите на тези свидетели и за възможна колизия на цитирания разпит със забраната по чл.121 ал.2 от НПК. Излагат се доводи, че съдът е обективирал вътрешното си убеждение в присъдата и решението в нарушение на изискванията на НПК за пълно, обективно и безпристрастно решаване на делото.

Във връзка с оплакването за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.3 от НПК се твърди, че съдилищата са приложили един дебалансиран подход и към преценката на обстоятелствата по делото, които са определящи за индивидуализацията на наказанието. Изложени са доводи, че някои от отегчаващите отговорността обстоятелства са неправилно отчетени като такива, а други налични смекчаващи отговорността не са отчетени или не е съобразена правилно относителната им тежест, като това е довело до явна несправедливост на наложеното наказание.

В условията на алтернативност се иска апелативният съд да постанови решение, с което да възобнови наказателното производство по НОХД № 2136/2017год. по описа на РС-Велико Търново, след което:

1. Да отмени присъдата на районния съд и потвърдилото я въззивно решение и оправдае С. П. П. на основание чл.425 ал.1 т.2 от НПК;

2. Да отмени присъдата на районния съд и въззивното решение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд за отстраняване на допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила или

3. Да измени присъдата, като намали срока на наложеното на С. П. П. наказание лишаване от свобода, с приложение разпоредбата на чл.55 от НК.

В съдебно заседание осъдената С. П. и защитника ѝ адв.Петър Тренев поддържат искането за възобновяване на делото и молят да бъде уважено.

Прокурорът от ВТАП изразява мотивирано становище за основателност на подаденото искане за възобновяване на делото и предлага апелативния съд да го уважи, да възобнови делото и да оправдае С. П..

В последната си дума осъдената С. П. заявява, че иска да се отмени присъдата и да бъде оправдана.

Великотърновският апелативен съд, след като извърши проверка за наличие на претендираните в искането основания за възобновяване на делото в пределите на правомощията си съгласно чл.426 вр. с чл.347 от НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл.420 ал.2 от НПК, като от съдържанието на искането се извежда оплакване за наличието на основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от НПК. Искането е направено в законоустановения шестмесечен срок по чл.421 ал.3 от НПК.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на делото е основателно, по следните съображения:

С Присъда № 84 от 07.12.2018год., постановена по НОХД № 2136/2017год. по описа на Районен съд-гр.Велико Търново, съдът признал

подсъдимата С. П. П. за виновна в това, че на 09.12.2016год. в гр.Велико Търново, пред надлежен орган на властта- чрез подаване на сигнал до Районна прокуратура-гр.Велико Търново с вх. № 2900/16год. от 09.12.2016год., набедила Л. Н. Л. и С. Н. Б., в извършване на престъпление по чл.316 от НК, че съзнателно са се ползвали от неистински документ пред Районен съд-Велико Търново, а именно удостоверение за наследници, издадено от Столична община с изх. № СОА16-ГР94-5646 от дата 22.08.2016год. и акт за смърт № 0211/0304.2016год. издаден в гр.София № 05 район Сердика, че същите са с невярно съдържание, като знаела, че са невинни, поради което и на основание чл.286 ал.1 пр.1 вр. с чл.56 и чл.36 от НК ѝ наложил наказание три години лишаване от свобода, като на основание чл.66 ал.1 от НК отложил изпълнението му с изпитателен срок от пет години, както и наказание обществено порицание, чрез прочитане на присъдата по Общинско кабелно радио Велико Търново и по месторабота на подсъдимата П. в гр.София.

На основание чл.189 ал.3 от НПК, съдът осъдил подсъдимата С. П. да заплати направените по делото разноски.

В законоустановения срок, срещу горепосочената присъда била подадена въззивна жалба от адв.М. М., в качеството му на упълномощен защитник на подсъдимата С. П., с оплакване за неправилно приложение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова присъда, с която подсъдимата да бъде оправдана или за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Въз основа на подадената въззивна жалба било образувано ВНОХД № 211/2019год. по описа на Великотърновския окръжен съд и с постановено по него Решение № 137 от 08.01.2020год. въззивният съд потвърдил Присъда № 84 от 07.12.2018год., постановена по НОХД № 2136/2017год. по описа на Районен съд-гр.Велико Търново. Решението на въззивния съд не е подлежало на касационна проверка по жалба или протест и влязло в сила на 08.01.2020год.

С подаденото искане за възобновяване непрецизно се иска възобновяване на НОХД № 2136/2017год. по описа на РС-Велико Търново,

тъй като когато по делото са постановени актове от първа и въззивна инстанция, какъвто е настоящия случай, на проверка по реда на Глава 33 от НПК подлежи акта на въззивната инстанция. Ето защо настоящия състав приема, че подаденото искане е за възобновяване на ВНОХД № 211/2019год. на ОС-Велико Търново и следва да извърши проверка дали претендираните съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1,т.2 и т.3 от НПК са допуснати при постановяването на решението на въззивната инстанция.

Първо следва да бъде разгледано наведеното с искането за възобновяване оплакване за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК, тъй като въпросите за правилното приложение на закона и справедливостта на наказанието, могат да намерят правилен отговор само, когато съдът при изграждане на вътрешното си убеждение по фактите, не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, свързани със събирането и оценката на доказателствата.

Настоящият състав на ВТАС намира, че при постановяването на Решение № 137 от 08.01.2020год. по ВНОХД № 211/2019год. по описа на Великотърновския окръжен съд, въззивният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила по чл.13 и чл.14, от НПК.

Видно от мотивите на Решение № 137 от 08.01.2020год. по ВНОХД № 211/2019год. по описа на Великотърновския окръжен съд, вътрешното убеждение на въззивния съд не е изградено въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на доказателствата по делото, съобразно изискванията на закона и е нарушено правилото, че обективната истина се разкрива само по реда и със средствата предвидени в НПК. За да обоснове изводите си относно фактите, въз основа на които е направил извод, че осъдената С. П. е осъществила от субективна страна състава на престъплението по чл.286 ал.1 от НК, тъй като е знаела, че С. Б. и Л. Л. са деца на починалия Н. П. Б. и са невинни, Великотърновският окръжен съд е анализирал и се е позовал на множество гласни доказателства- показания на свидетели, между които и свидетелски показания на починалия Н. Б., на осъдената С. П., както и обяснения на С. П. дадени в качеството ѝ на обвиняем, които са били събрани по друго наказателно производство-досъдебно производство № 183/2008год. по описа на ОД на МВР-В.Търново.

Последното е било образувано и водено срещу С. П. П. за престъпления по чл.210 ал.1 т.5 вр. с чл.209 ал.1 от НК и по чл.313 ал.3 вр. с ал.1 от НК и наказателното производство по него е прекратено с постановление на прокурор при РП-В.Търново от 21.12.2010год.

Видно от протокола за съдебно заседание по НОХД № 2136/2017год. по описа на РС-Велико Търново от 07.12.2018год., първоинстанционният съд е приел и приложил като доказателства по делото материалите по досъдебно производство № 183/2008год. по описа на ОД на МВР-В.Търново. След приемането и прилагането им по НОХД № 2136/2017год. по описа на РС-Велико Търново, тези материали могат да имат само характера на писмени доказателства, като протоколите за разпит на свидетели и обвиняем по друго дело, могат да бъдат доказателство само за факта на извършване на тези процесуално-следствени действия, но не и за гласните доказателства-показания и обяснения, събрани чрез тях. За свидетелски показания и обяснения на обвиняем дадени по друго наказателно производство, липсва и процесуална възможност за приобщаването им по реда на чл.281 от НПК или чл.279 от НПК, тъй като това е възможно само за показания и обяснения дадени в рамките на едно и също наказателно производство, макар и на различни фази и етапи от него.

Същото процесуално нарушение, макар и в по-ограничен обем, е допуснал и първоинстанционният съд. Видно от мотивите на присъдата, за да приеме, че обясненията на подсъдимата С. П., дадени пред него, са недостоверни в частта, в която твърди, че не е знаела, че С. Б. и Л. Л. са син и дъщеря на Н. П. Б., първоинстанционният съд се е позовал на показания на С. П. дадени от нея в качеството на свидетел по досъдебно производство № 183/2008год. по описа на ОД на МВР-В.Търново.

Вместо да констатира допуснатото от първоинстанционния съд нарушение на процесуалните правила и да го отстрани, което е бил длъжен да стори, с оглед правомощията си, въззивният съд е задълбочил същото, като се е позовал на показания и на други свидетели дадени по досъдебно производство № 183/2008год. по описа на ОД на МВР-В.Търново, а именно- св.К., св.Й., св.Д., св.Н. П., св.Н. П. Б. /починалия родител на С. Б. и Л. Л./, св.С. Б., св.Л. Л., както и на показания и на обяснения на С. П., дадени в

качеството на свидетел и на обвиняем по досъдебно производство № 183/2008год. по описа на ОД на МВР-В.Търново.

Постановяването на присъдата и въззивно решение въз основа на гласни доказателства- показания на свидетели и обяснения на обвиняем, които не са били събрани и приобщени по надлежния процесуален ред по същото наказателно производство, а са били събрани по друго наказателно производство, е процесуално недопустимо и съставлява съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК. В настоящия случай вътрешното убеждение на редовните съдебни инстанции и особено на въззивната, е било формирано въз основа на негодни доказателствени източници, в резултат на което значително са ограничени процесуалните права на осъдената С. П. и е нарушено правото ѝ на защита.

Доводите в искането за възобновяване за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по чл.121 ал.2 от НПК във връзка с разпитите на адвокатите В. и Д. като свидетели, са неоснователни.

В първата инстанция съдът е допуснал служебно и разпитал качеството на свидетел адв.А. В., която е била пълномощник на осъдената С. П. по гражданско дело пред Софийски Апелативен съд. При разпита на същата не са ѝ били задавани въпроси и не е давала показания, които да могат да бъдат отнесени към адвокатската тайна. Освен това нито първоинстанционния, нито въззивния съд са се позовавали на показанията дадени от св.А. В. при постановяване на присъдата или на решението на въззивната инстанция.

В първата инстанция районният съд е допуснал и разпитал качеството на свидетел и адв.И. Д., който е бил пълномощник на осъдената С. П. по гр.д. № 2629/2016год. на ВТРС, а освен това, съвместно с колегите си от адвокатската кантора, в която работи, е изготвил инкриминирания сигнал до прокуратурата от името на осъдената С. П., във връзка с който е било образувано наказателното производство за престъпление по чл.286 ал.1 от НК. В показанията си този свидетел е разказал за обстоятелствата, при които е бил изготвен сигнала до прокуратурата от името на С. П., разговорите, които са били водени с осъдената П. във връзка с този сигнал и възможностите за оспорване на удостоверението за наследници и

възприятията на свидетеля, относно това дали С. П. е знаела, че С. Б. и Л. Л. са деца и наследници на Н. Б. и съмненията ѝ относно редовността на удостоверението за наследници. Този свидетел е бил допуснат и разпитан по искане на защитника на подсъдимата.

Съгласно разпоредбата на чл.121 ал.2 от НПК, свидетелят не може да бъде разпитван относно обстоятелства, които са му били поверени като защитник или повереник. Тази разпоредба е въведена в наказателния процес като гаранция за опазване на адвокатската тайна между адвоката и неговия клиент и е предназначена да гарантира интересите на клиентите на адвокатите. В настоящия случай адв.И. Д. е бил допуснат и разпитан в качеството на свидетел по искане на защитника на подсъдимата, с нейно съгласие, поради което с разпитът му не е допуснато съществено нарушение на чл.121 ал.2 от НПК, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на осъдената С. П.. Освен това на показанията на св.И. Д. се е позовавал само първоинстанционния съд в мотивите на присъдата, а въззивният съд не се е позовавал в решението си на показанията на св.Д..

Въпреки горното, настоящия състав на апелативния съд констатира, че в мотивите на присъдата първоинстанционният съд в нарушение на чл.14 от НПК е интерпретирал превратно показанията на св.Д., като е приел, че показанията на този свидетел подкрепят извода, че от субективна страна подсъдимата е извършила престъплението при форма на вината пряк умисъл. В показанията си св.Д. недвусмислено и категорично е заявил, че със С. П. са провеждали многократни разговори и тя всеки път е идвала с абсолютното убеждение, че тези лица не са наследници на архимандрита, както и че е искала да бъде проверено от прокуратурата удостоверението за наследници, тъй като имала огромни съмнения в неговата автентичност, истинност. Това допуснато от първоинстанционния съд съществено процесуално нарушение довело до ограничаване на процесуалните права на осъдената С. П. също е останало незабелязано и неотстранено от въззивния съд, макар да е бил длъжен да го направи.

Освен гореизложеното, първоинстанционният и въззивният съд са допуснали и друго съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като не са констатирали наличието на допуснато съществено нарушение на

процесуалните правила в досъдебното производство, изразяващо се в това, че с обвинителния акт на подсъдимата е било повдигнато обвинение за престъпление по чл.286 ал.1 пр.1 от НК, фактическите обстоятелства на което съществено се различават от фактическите обстоятелства на престъплението по чл.286 ал.1 пр.1 от НК, за което е била привлечена в качеството на обвиняем на досъдебното производство.

На досъдебното производство, с постановление от 19.09.2017год., предявено на С. П. П. на 06.10.2017год., П. е привлечена в качеството на обвиняем за престъпление по чл.286 ал.1 пр.1 от НК, за това, че на 09.12.2016год. в гр.Велико Търново, пред надлежен орган на властта- чрез подаване на сигнал до Районна прокуратура-гр.Велико Търново с вх. № 2900/16г. от 09.12.2016год., набедила Л. Н. Л. и С. Н. Б. в извършване на престъпление по чл.316 от НК, че съзнателно се ползвали от неистински документ- **Удостоверение за наследници издадено от Столична община с изх. № СОА16-ГР94-5646 от дата 22.08.2016год.**, с невярно съдържание, като знаела, че са невинни -престъпление по чл.286 ал.1 пр.1 от НК. Това е единственото постановление за привличане на С. П. в качеството на обвиняема по това досъдебно производство- ДП № 21/2017год. по описа на Окръжен следствен отдел в ОП-В.Търново.

С обвинителния акт, въз основа на който е било образувано НОХД № 2136/2017год. по описа на РС-Велико Търново, на С. П. П. е повдигнато обвинение за това, че на 09.12.2016год. в гр.Велико Търново, пред надлежен орган на властта- чрез подаване на сигнал до Районна прокуратура-гр.Велико Търново с вх. № 2900/16г. от 09.12.2016год., набедила Л. Н. Л. и С. Н. Б. в извършване на престъпление по чл.316 от НК, че съзнателно се ползвали от неистински документ пред Районен съд гр.В. Търново- **Удостоверение за наследници издадено от Столична община с Изх. № СОА16-ГР94-5646 от дата 22.08.2016год.** и акт за смърт № 0211/03.04.2018год. издаден в гр.София № 05 район Сердика, същите с невярно съдържание, като знаела, че са невинни- престъпление по чл.286 ал.1 пр.1 от НК.

От гореизложеното е видно, че с постановлението за привличане на обвиняем на досъдебното производство, С. П. е привлечена за престъпление по чл.286 ал.1 пр.1 от НК, за това, че е набедила Л. Л. и С. Б. в извършване на

престъпление по чл.316 от НК изразяващо се в съзнателно използване на един неистински документ- **Удостоверение за наследници издадено от Столична община с изх. № СОА16-ГР94-5646 от дата 22.08.2016год.**, с невярно съдържание, а с обвинителния акт на П. е повдигнато обвинение за набеждаване на Л. Л. и С. Б. в извършване на престъпление по чл.316 от НК изразяващо се в съзнателно използване на два неистински документа- **Удостоверение за наследници издадено от Столична община с изх. № СОА16-ГР94-5646 от дата 22.08.2016год.** и акт за смърт **№ 0211/03.04.2018год. издаден в гр.София № 05 район Сердика**, същите с невярно съдържание.

Извън материалноправната неиздържаност на така формулираните обвинения, тъй като няма как един документ да е едновременно неистински и с невярно съдържание, защото с невярно съдържание могат да бъдат само истинските документи /чийто посочен автор съответства на действителния/, същественото в случая е, че с обвинителния акт на С. П. е повдигнато обвинение за набеждаване на Л. Л. и С. Б. в извършването на престъпление по чл.316 от НК, изразяващо се в съзнателно използване освен на удостоверение за наследници и на **акт за смърт № 0211/03.04.2018год. издаден в гр.София № 05 район Сердика**, като за втория документ не е била привлечена с постановлението за привличане на обвиняем. В този случай, за да е налице процесуална възможност с обвинителния акт на да бъде повдигнато обвинение на С. П. за набеждаване в престъпното използването на два документа- удостоверение за наследници и акт за смърт, е било необходимо на досъдебното производство да се извърши ново привличане на обвиняем по реда на чл.225 от НПК, тъй като съществено се изменят фактическите обстоятелства на престъплението, за което П. е била привлечена. Такова ново привличане на обвиняем по реда на чл.225 от НПК не е било извършено, а същественото изменение на фактическите обстоятелства е било направено едва с обвинителния акт, като по този начин на С. П. с обвинителния акт е било повдигнато обвинение за престъпление по чл.286 ал.1 пр.1 от НК, по което не се е защитавала в досъдебното производство. С това на досъдебното производство е било допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.249 ал.4 т.1 от НПК, тъй като е нарушено правото на обвиняемата С. П. да научи за какво престъпление е

била привлечена в това качество, с което е била лишена от възможността да се защитава по него в досъдебната фаза на наказателния процес.

Въпреки липсата на възражения от защитата на подсъдимата С. П. в тази насока, първоинстанционният съд е бил длъжен в разпоредително заседание служебно да констатира допуснатото отстранимо съществено процесуално нарушение и да упражни правомощията си по чл.249 ал.2 вр. с ал.1 от НПК, а именно да прекрати съдебното производство и да върне делото на прокурора, като посочи допуснатото процесуално нарушение. Като не е сторил това, първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимата С. П., която в съдебната фаза се е защитавала по обвинение съдържащо фактически обстоятелства, за които в досъдебното производство не е била привлечена по надлежния процесуален ред и не е имала възможност да се защитава.

От своя страна Великотърновският окръжен съд, действайки като въззивна инстанция, също е бил длъжен служебно да констатира допуснатото от първоинстанционния съд нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неизпълнение на задължението му да следи служебно за допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила и неосъществяване на правомощието му по чл.249 ал.2 вр. с ал.1 от НК, въпреки наличието на основания за това. Като не е констатирал това съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено във въззивната инстанция и не е отменил присъдата и върнал делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд за отстраняването му, въззивният съд също е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на осъдената С. П. и нарушаване правото ѝ на защита.

Предвид горепосочените допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, е налице основание по чл.422 ал.1 т.5 вр. с чл.348 ал.1 т.2 от НПК за възобновяване на ВНОХД № 211/2019год. по описа на Великотърновски окръжен съд, отмяна на постановеното по него въззивно решение и потвърденото с това решение първоинстанционна присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на

първоинстанционния съд, от стадия на разпоредително заседание, тъй като последното посочено съществено процесуално нарушение не може да бъде отстранено във въззивна инстанция.

С оглед наличието на допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК, обуславящо наличие на основание за отмяна на въззивното решение и на потвърдената с него присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, настоящият състав не може да се произнесе по основателността на наведените с искането за възобновяване оплаквания и доводи за допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1 и т.3 от НПК, които следва да намерят отговор при новото разглеждане на делото.

Водим от горното и на основание чл.425 ал.1 т.1 от НПК, Великотърновският апелативен съд:

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА ВНОХД № 211/2019год. по описа на Окръжен съд-гр.Велико Търново.

ОТМЕНЯ Решение № 137 от 08.01.2020год., постановено по ВНОХД № 211/2019год. по описа на Окръжен съд-гр.Велико Търново и потвърдената с него Присъда № 84 от 07.12.2018год., постановена по НОХД № 2136/2017год. по описа на Районен съд-гр.Велико Търново.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд-гр.Велико Търново, от стадия на разпоредително заседание.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____